

Lezen: Marcus 15: 16-39 (NBV)

Lieve gemeente,

Ik neem vanavond een stuk uit de lijdensgeschiedenis en een indringende vraag van Jezus om over na te denken. Daarna luisteren we naar een lied om het op ons te laten doordringen.

- We gaan voorbij aan het proces waarin Jezus als de rechter over de hele wereld wordt geoordeeld door de wereld het Joodse Sanhedrin en stadhouder Pontius Pilatus. Het proces dat in feite uit de hand loopt en een rel wordt.
- We volgen Jezus niet op zijn lijdensweg door de nauwe steegjes van Jeruzalem, wat later de Via Dolorosa is gaan heten.
- We verdiepen ons niet in Jezus' leerlingen en wat ze voelen toen de man die ze jarenlang waren gevolgd aan het kruis gespijkerd werd.
- We kijken ook niet naar het eerste deel van Jezus' kruislijden, wat Hij zegt en wat er gebeurt rondom Jezus aan het kruis.

We zoomen in op het moment dat het donker wordt. Jezus wordt rond 9.00 uur 's ochtends ruw aan het kruis gespijkerd en op zijn plek gezet in de brandende zon. 3 uur later - het is dan rond 12.00 uur op de middag - gebeurt er iets heel opmerkelijks (vers 33): 'Op het middaguur viel er een duisternis over het hele land, die drie uur aanhield.' De tijd van Jezus' doodsstrijd is een tijd van volkomen duisternis.

De oorzaak ervan is nogal eens gezocht in het natuurlijke, b.v. een zonsverduistering. Maar deze duurt enkele minuten en veroorzaakt geen totale duisternis. En een zonsverduistering kan niet plaatsvinden bij volle maan, zoals bij Pesach. Er is hier sprake van **een bovennatuurlijke duisternis**. In de bijbel wordt duisternis overdag gezien als een teken van Gods oordeel. Je ziet dat in Egypte waar duisternis één van de plagen is omdat Farao zich verzet tegen de God van Israël.

Wie wordt er hier door God geoordeeld? Jezus!

Marcus vertelt: 'Op het middaguur viel er een duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: 'Eloï, Eloï, lema sabachtani?', wat in onze taal betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?' (vers 33 en 34).

Iemand zei: 'Toen Jezus begon te schreeuwen aan het kruis, riep hij niet: 'Mijn vrienden, mijn vrienden!' 'Mijn hoofd, mijn

hoofd!' 'Mijn handen, mijn handen!' Hij riep: 'Mijn God, mijn God!' Waarom? Jezus werd aan het kruis verlaten door God.

Mijn God! Dat is intiem taalgebruik. Jezus zoekt de verbinding met God. Boven al het andere dat Hij zou wensen en willen aan het kruis.

Jezus klaagt: 'Mijn God, u hebt mij verlaten'. Als een van mijn gemeenteleden op een zondag na de dienst naar me toekomt en zegt: 'Ik wil je nooit meer zien of spreken!', dan voel ik me behoorlijk triest. Maar als mijn vrouw vandaag bij me komt en zegt: 'Ik wil je nooit meer zien of spreken!' dan is dat veel erger. Hoe langer je relatie duurt, hoe dieper de liefde en hoe erger het gemis.

Nu, de verlatenheid op Golgotha vond plaats tussen de Vader en de Zoon, die elkaar van alle eeuwigheid af hadden liefgehad. Probeer je dat in te denken. Deze liefde had oneindig lang geduurd en was volmaakt en deze sterke, innige liefde raakte Jezus totaal kwijt.

Jezus schreeuwt als over hem op Golgotha het oordeel wordt voltrokken: 'Mijn God, mijn god waarom hebt u mij verlaten?' Daar zit geen opstand in, Jezus stelde zijn wil onder de wil van de Vader. Daarin zit een tasten vanuit een pikdonkere nacht naar ... naar, ja naar wat? **Naar wie?**

Wij stellen onze waarom-vragen soms vanuit een houding van opstand. Het is een mix van klacht, van pijn en boosheid.

- Bij Jezus is er geen opstand of boosheid over onterecht aangerekende schuld. Hij **wist** waarom Hij dit helse werk deed.
- Het is ook niet zozeer de pijn en bitterheid die hem deze vraag deed ontglippen. Jezus kon zwijgen als het graf.
- Het is ook geen uiting geweest van zinloosheid.

Wat Jezus deed was al door Jesaja voorzeggd: 'Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken.' Hij hing daar in onze plaats, en hij wist dat! Hij droeg onze zonden en dat deed Jezus heel bewust, hoe zwaar het hem ook viel.

Deze vraag 'waarom hebt u mij verlaten' was geen retorische vraag. Jezus deed weinig aan retoriek.

Het is een concrete vraag toen en daar gesteld in dat moment van de geschiedenis, bestemd voor de hele geschiedenis, ook voor ons levend 2012 na Christus.

Het is een vraag waar zondaars, waar wij, één voor één antwoord op geven:

- Jezus! dat was voor mij. Dank u wel!
- Jezus! u deed dit helse werk voor mij. 1000 maal dank.
- Jezus! u bent door God verlaten, zodat wij nooit meer door God

verlaten zouden worden. Het oordeel dat op ons had moeten neerkomen, is in plaats daarvan op Jezus neergekomen.

- Jezus! u deed dit voor de onafzienbare menigte uit alle landen en volken, van elke stam en taal; die Johannes luid hoort roepen: 'De redding komt van onze God en van het Lam' (Openbaring 7:10).

Het is dus een concrete waarom-vraag, om concreet antwoord op te geven. Om bij stil te staan. Laten we luisteren naar een lied en wat ons Jezus nabij wil brengen. Amen